

Ústavní soud
Joštova 625/8
660 83 Brno

V Brně dne 25. 6. 2013

Stěžovatel: , nar. ,
zastoupený zákonnou zástupkyní ,

oba bytem

Zastoupení: Davidem Zahumenským,
advokátem se sídlem Burešova 6, 602 00 Brno
DS: hcnmsc9

Účastníci: Nejvyšší správní soud, Moravské nám. 6, 657 40 Brno
Krajský soud v Brně, Rooseveltova 16, 601 95 Brno

Vedlejší účastník: Krajský úřad Vysočina, Žižkova 57, Jihlava

Ústavní stížnost

**proti rozsudku Nejvyššího správního soudu
ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 As 20/2012-42, a
proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze
dne 20. 10. 2011, č. j. 29 A 69/2010-36
spojená s návrhem na zrušení ustanovení
zákona**

Elektronicky

Plná moc

Rozsudek NSS ze dne ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 As 20/2012-42

I. Základní skutečnosti

1. Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 As 20/2012-42, rozhodl o zamítnutí kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2011, č. j. 29 A 69/2010-36, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 20. 5. 2010, č. j. KUJI 38442/2010.

2. Vzhledem k tomu, že stěžovatel v rozsudku Nejvyššího správního soudu (jakož i v jemu předcházejícím rozhodnutí krajského soudu) shledává protiústavní vady, podává tuto ústavní stížnost.

3. Napadený rozsudek byl doručen dne 25. 4. 2013.

II. Porušení základních práv a svobod

4. Napadený rozsudek nerespektuje zásadu legality výkonu veřejné moci zakotvenou v ustanovení čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a další principy obsažené v čl. 2 odst. 3 a čl. 3 odst. 3 a čl. 4 Listiny.

5. Napadeným rozsudkem bylo zasaženo do základního práva stěžovatele:

- na vzdělání ve smyslu čl. 33 odst. 1 Listiny,
- na rodičovskou výchovu a péči ve smyslu ustanovení čl. 32 odst. 4 Listiny v souladu s myšlením a svědomím rodičů dle čl. 15 a 16 Listiny,
- na nedotknutelnost osoby ve smyslu čl. 7 Listiny,
- na ochranu zdraví ve smyslu čl. 31 Listiny,
- na respektování soukromého a rodinného života ve smyslu ustanovení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod,
- nebýt diskriminován ve smyslu čl. 3 Listiny.
- na spravedlivý proces ve smyslu ustanovení čl. 36 Listiny a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

6. Vzhledem k tomu, že zásah do základních práv stěžovatele vznikl na základě protiústavní zákonné úpravy, navrhuji zrušení v návrhu specifikovaných ustanovení.

7. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 3. 2. 2011, sp. zn. III. ÚS 449/2006, konstatoval, že zdrženlivý postoj k očkování dítěte může být projevem přesvědčení rodičů a ve výjimečných případech by neměli být sankcionováni. Krajský soud v Hradci Králové názor Ústavního soudu vztáhl i na přijímání dětí do mateřských škol (rozsudek ze dne 18. 1. 2012, sp. zn. 52A 45/2011) a dovodil, že „sankcionování“ může mít podobu i v nepřijetí dítěte do mateřské školy a že ředitelé škol a správní orgány jsou povinni se při rozhodování o přijetí dítěte vypořádat s tím, zda nejsou dány konkrétní výjimečné okolnosti, které odůvodňují nedodržení požadavku na přijímání pouze plně očkováných dětí.

8. V případě stěžovatele se s tímto správní orgány nevypořádaly, přitom důvody individuálního očkovacího kalendáře spočívaly právě v myšlení a svědomí rodičů a v jejich přesvědčení o nejlepším zájmu dítěte na ochraně jeho zdraví. Správní orgány nepřihlédly k principu přiměřenosti s ohledem na to, že stěžovatel není zcela neočkovaný, ale má základní očkování proti záškrtu, tetanu a černému kašli a proti hemofilu. S ohledem na princip přiměřenosti se měly správní orgány vypořádat i s otázkou nezbytnosti požadavku na očkování proti 10 nemocem pro přístup do mateřské školy – zda ostatní děti v mateřské škole byly očkovány, zda je požadováno očkování i u personálu mateřských škol a zda je obdobný požadavek běžný i v jiných západních státech.

9. Nepřijetí stěžovatele do mateřské školy podle našeho názoru nemá legitimní cíl a je nepřiměřené – jde jen o nepřímou sankci k vynucení očkování. Jako nepřímá sankce je tento požadavek způsobilý ovlivnit svobodné rozhodování rodičů ohledně očkování a ohrožuje tak právo stěžovatele na jeho nedotknutelnost, na péči rodičů v souladu s jejich přesvědčením a také stěžovatelovo zdraví (i vzhledem k neodpovědnosti státu za škodlivé účinky vakcín).

10. S ohledem na to, že mateřská škola poskytuje předškolní vzdělávání, tak se jednalo o diskriminační postup, který zasáhl nejen do stěžovatelova práva na vzdělání a rovný přístup k němu, ale též do jeho soukromého a rodinného života. Předškolní vzdělání je ve společnosti chápáno jako standardní a nutné k rozvoji sociálních vztahů a vyloučení z něj tedy nepochybně zasáhne vývoj dítěte po této stránce.

11. Bližší argumentace k porušení základních práv a svobod stěžovatele a k nezbytnosti zrušení zákonných ustanovení v návrhu této stížnosti bude doplněna následně.

III. Návrh

12. Z výše uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud vydal tento

nález:

- 1. Napadenými rozsudky soudy porušily základní právo stěžovatele na vzdělání, na rodičovskou péči v souladu s myšlením a svědomím rodičů, na nedotknutelnost osoby, na ochranu zdraví, na respektování soukromého a rodinného života, právo nebýt diskriminován a právo na spravedlivý proces a současně nerespektovaly principy obsažené v čl. 2 odst. 2 a 3, v čl. 3 odst. 3 a čl. 4 Listiny základních práv a svobod. Proto se tato rozhodnutí ruší.**
- 2. Ustanovení § 50 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, se zrušuje dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.**
- 3. Ustanovení § 34 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), se zrušuje dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.**

David Zahumenský

Na základě plné moci stěžovatele